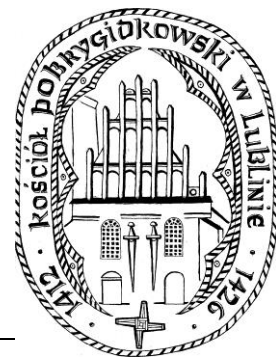
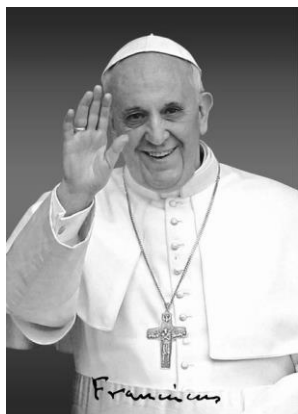

Buletyn Rektoralny

V NIEDZIELA ZWYKŁA, 6 LUTEGO 2022 r. NR 6 (479)

ORĘDZIE PAPIEŻA FRANCISZKA NA XXX ŚWIATOWY DZIEŃ CHOREGO

*„Bądźcie miłosierni, jak
Ojciec wasz jest
miłosierny” (Łk 6, 36)
Trwając na drodze
miłosierdzia przy tych,
którzy cierpią*

Drodzy Bracia i Siostry,
trzydzieści lat temu św.
Jan Paweł II ustanowił
Światowy Dzień

Chorego, aby uwrażliwić lud Boży, katolickie instytucje służby zdrowia i społeczeństwo cywilne na potrzebę zwrócenia uwagi na chorych i na tych, którzy się nimi opiekują [...].

1. Miłosierni jak Ojciec

Temat wybrany na ten trzydziesty Dzień Chorego: „Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny” (Łk 6, 36), skłania nas przede wszystkim do zwrócenia naszego spojrzenia na Boga „bogatego w miłosierdzie” (Ef 2, 4), który zawsze patrzy na swoje dzieci z ojcowską miłością, nawet wtedy, gdy one od Niego oddalają się. Miłosierdzie, w rzeczywistości, jest par excellence imieniem Boga, które wyraża Jego naturę nie na sposób okazjonalnego uczucia, ale jako siłę obecną we wszystkim, co On czyni. Jest to siła i czułość razem. Dlatego możemy powiedzieć z zachwytem i wdzięcznością, że miłosierdzie Boże ma w sobie zarówno wymiar ojcostwa, jak i macierzyństwa (por. Iz 49, 15), ponieważ On troszczy się o nas z siłą ojca i czułością matki, zawsze pragnąc dać nam nowe życie w Duchu Świętym.

2. Jezus, miłosierdzie Ojca

Największym świadkiem miłosiernej miłości Ojca do chorych jest Jego jednorodzony Syn. Ileż to razy Ewangelie opowiadają nam o spotkaniach Jezusa z ludźmi cierpiącymi na różne choroby! On „chodził po całej Galilei, nauczając w ich synagogach, głosząc Ewangelię o Królestwie i lecząc wszelkie choroby i dolegliwości wśród

ludu” (Mt 4, 23). Możemy zadać sobie pytanie: skąd ta szczególna uwaga Jezusa wobec chorych, do tego stopnia, że staje się ona również głównym dziełem w misji apostołów, posłanych przez Mistrza, by głosić Ewangelię i uzdrawiać chorych? (por. Łk 9, 2).

XX-wieczny myśliciel podsuwa nam motywację: „Ból absolutnie izoluje i z tej absolutnej izolacji rodzi się apel do drugiego, wzywaniem drugiego”. Kiedy człowiek doświadcza słabości i cierpienia we własnym ciele z powodu choroby, jego serce staje się cięższe, wzrasta lęk, mnożą się pytania, coraz bardziej palące staje się pytanie o sens wszystkiego, co się dzieje. Jakże nie wspomnieć w tym kontekście o wielu chorych, którzy w czasie pandemii przeżyli ostatni etap swojego życia w samotności na oddziale intensywnej terapii, z pewnością pod opieką wspaniałych pracowników służby zdrowia, ale z dala od najbliższych i najważniejszych osób w ich ziemskim życiu? Dlatego tak ważne jest, by mieć u swego boku świadków Bożego miłosierdzia, którzy za przykładem Jezusa, miłosierdzia Ojca, wylewają na rany chorych olej pocieszenia i wino nadziei.

3. Dotknąć cierpiącego ciała Chrystusa

Zaproszenie Jezusa, by być miłosiernym jak Ojciec, nabiera szczególnego znaczenia dla pracowników służby zdrowia. Myślę o lekarzach, pielęgniarkach, diagnostach laboratoryjnych, osobach asystujących w leczeniu i opiece nad chorymi, a także o wielu wolontariuszach, którzy poświęcają swój cenny czas cierpiącym. Drodzy pracownicy opieki zdrowotnej, wasza służba chorym, pełniona z miłością i kompetencją, wykracza poza granice zawodu, aby stać się misją. Wasze ręce dotykające cierpiącego ciała Chrystusa mogą być znakiem miłosiernych rąk Ojca. Bądźcie świadomi wielkiej godności waszego zawodu, a także odpowiedzialności, jaka się z nim wiąże.

dokończenie na str. 4

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 7 lutego

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 7
7.30 +Marianna, zmarli z rodziny, zmarli z rodziny Kędzierskich
11.00 +Stanisław Wasilewski (37r.), zmarli z rodziny Wasilewskich, Berentów
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (7/30)
18.00 +Michał, Bożena Siramowski
18.00 Nowenna 1/9

WTOREK, 8 lutego

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 8
7.30 +Przemysław Gąsiorowicz (1miesiąc)
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (8/30)
18.00 +Natalia
18.00 Nowenna 2/9

ŚRODA, 9 lutego,

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 9
7.30 W intencji ofiarodawców
11.00 W dniu urodzin ks. abp Grzegorza Rysia podziękowanie za dar życia oraz za 10 lat posługi jako przewodniczącego Zespołu ds Nowej Ewangelizacji KEP z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej Zwycięskiej oraz w intencji dotychczasowego Zespołu ds Nowej Ewangelizacji KEP
11.00 +Jadwiga, Feliks Zająców (9/30)
11.00 +Janina Adamczyk (28r.), Stanisław Adamczyk
18.00 +Genowefa Zyśko, Józef Zyśko
18.00 Nowenna 3/9

CZWARTEK, 10 lutego,

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 10
7.30
8.00 MSZA ŚW. WOTYWNA DO ŚW. JUDY TADEUSZA
11.00 Za zmarłych i pomordowanych Polaków na zesłaniu
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (10/30)
18.00 Za pomordowanych w Katyniu i ofiary katastrofy smoleńskiej
18.00 Nowenna 4/9

PIĄTEK, 11 lutego,

7.00
7.30
11.00 MSZA ŚW. WOTYWNA DO ŚW. BRYGIDY
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (11/30)
18.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 11
18.00 Nowenna 5/9

SOBOTA, 12 lutego,

7.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 12
7.30
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (12/30)
11.00 +Feliksa (39r.), Teofil, Feliksa, zmarli z rodziny Jarmoń, Marianna, Krystyna, Franciszek, zmarli z rodziny Maleszków i dusze w czyśćcu cierpiące
18.00 O Boże błogosławieństwo, zdrowie, potrzebne łaski, opiekę Matki Bożej dla Małgorzaty Marii
18.00 Nowenna 6/9
18.00 +Teresa Mełgieś (4 miesiąc)

6 NIEDZIELA ZWYKŁA, 13 lutego

7.00
8.00
9.30 +Zbigniew Ratajewicz (3r.), Leokadia, Kazimierz, Zbigniew, zmarli z rodziny Bogusławów
9.30 +Janina (23r.), Józef (21r.), Barbara (1r.)
11.00 +Jadwiga, Feliks Zając (13/30)
11.00 +Aleksandra Bałdyga (7 r.)
12.00 +Jadwiga (15r.), Czesława, Franciszek Kot
12.00 O Boże błogosławieństwo, zdrowie, potrzebne łaski, dary Ducha Świętego, opiekę Matki Bożej dla Katarzyny z okazji 30 urodzin
13.15 +Sławomir Cichorzewski (17r.), zmarli z rodziny Cichorzewskich, Krawczyńskich
16.00 +Dariusz Marek
18.00 +Józefa Wlizło - gregorianka 13
18.00 Nowenna 7/9

SŁOWO NA NIEDZIELE

“Kogo mam posłać?
Odpowiedziałem:
Oto ja, pošlij mnie!”

Życie posyła nas do tyłu zajęć i w tyle różnych miejsc na świecie, do tyłu różnych osób: i tych najbliższych i tych spotykanych okazjnie; życie daje możliwości... Jak pośród tak różnorodnej rzeczywistości, szybkiego życia odnaleźć właściwe posłanie? Czy w ogóle mam tę świadomość, że jestem posłany?

Wielką odwagą wykazał się Izajasz, wielkim zrozumieniem Bożych planów i posłania. Mimo, iż uważał się za człowieka o nieczystych wargach, a więc niegodnego, zdobywa się na odważne słowa: „oto ja, pošlij mnie!” Pośród życia, jak sam mówi, pośród ludu o nieczystych wargach odnajduje właściwe posłanie, na horyzoncie którego stoi sam Bóg!

Ta postawa Proroka dodaje nam otuchy, by ciągle na nowo odnajdywać i nasze posłanie, nawet jeśli w głębi serca uważamy się za niegodnych; ciągle na nowo, jak to uczynił kolejny bohater dzisiejszej Liturgii Słowa - św. Paweł. Słowo Boże, które słuchaliśmy dziś pełne jest posłanych. Św. Paweł – posłany w niezwykłych okolicznościach - wskazuje na ewangelię, którą przyjęliśmy i w której trwamy, tak dziś tu w świątyni, jak i w codziennym życiu.

Znamy doskonale historię Pawła. On sam jej nie kryje, mówiąc: „*Jestem bowiem najmniejszy ze wszystkich apostołów i niegodzien nazywać się apostołem, bo prześladowałem Kościół Boży*”. W scenie pod Damaszkiem dostępuje łaski – nowego posłania: „*za łaską Boga – pisze - jestem tym, czym jestem, a dana mi łaska Jego nie okazała się daremna*”.

Za niegodnego uznał się też Szymon Piotr, kiedy był świadkiem cudownego połowu za sprawą Chrystusa. On i jego towarzysze zostawili wszystko i poszli za Nim.

„*Wyplłyn na głębie...*” - to był początek posłania uczniów, uwierzyli Jego słowu, wbrew temu, co podpowiadało życie i logika, postawili na Chrystusa! I odnaleźli swe posłanie: łowić ludzi dla Chrystusa. (xjj)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

XI rocznica śmierci Arcybiskupa Józefa Życińskiego

Metropolita Lubelski zmarł nagle 10 lutego w Rzymie, gdzie uczestniczył w pracach sesji plenarnej Kongregacji ds. Wychowania Katolickiego. Miał 62 lata. Był jednym z najbardziej świątłych hierarchów Kościoła w Polsce.

**PODARUJ 1% PODATKU
NA RENOWACJĘ ZABYTKÓW
KOŚCIOŁA POBRYGIDKOWSKIEGO,
WPLACAJĄC NA KONTO:
13 81870004 5013 0240 2112 0003
POWIZYTKOWSKI OŚRODEK KULTURY
ul. GABRIELA NARUTOWICZA 6
20-004 LUBLIN**

KRS 0000582162

Drodzy Wierni! Zwracamy się z prośbą do Was o przekazanie 1% podatku na rzecz Powizytkowskiego Ośrodka Kultury, który jest wewnętrzną jednostką organizacyjną Kościoła Rektoralnego i posiada status organizacji pożytku publicznego. Każdego roku korzystamy z Waszej pomocy przy renowacji zabytków ruchomych w naszej świątyni, o czym zawsze Was informujemy. Możemy dokonać tego wpisując w zeznaniu rocznym powyższy numer KRS. Można także skorzystać z pomocy Biura Rachunkowego, które się mieści przy wejściu do sklepu „U Brygidy”. Za udzielone wsparcie serdecznie dziękujemy!

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

Bezimienna – 100,00 zł

Bezimienna – 50,00 zł

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.**

Najbliższa w środę o godz. 7.30

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty.**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Święci Cyryl i Metody - Patroni Europy

Ci dwaj bracia narodowości greckiej, urodzeni w IX w. w Tesalonice i wykształceni w szkole patriarchatu w Konstantynopolu, poświęcili się głoszeniu Ewangelii w Państwie Wielkomorawskim nad środkowym Dunajem.

Cyryl i Metody prowadzili swoją misyjną posługę w jedności zarówno z Kościołem Konstantynopola, jak i ze Stolicą Następcy Piotra, dając w ten sposób świadectwo jedności Kościoła, który w tamtej epoce nie był jeszcze rozdarty przez podział na część wschodnią i zachodnią.

Wstawiennictwu tych dwóch świętych chciałbym powierzyć dążenie do pełnej jedności wszystkich wierzących w Chrystusa [...].

Wspomnienie świętych Cyryla i Metodego jest też dla mnie sposobnością, by przypomnieć chrześcijanom i wszystkim ludziom dobrej woli na naszym kontynencie o tym, co możemy określić jako «wyzwanie europejskie», to znaczy o potrzebie budowania Europy głęboko świadomej swojej przeszłości, gorliwie zabiegającej o realizację praw człowieka, solidarnej z narodami innych kontynentów w dążeniu do pokoju i rozwoju na skalę światową.

[...] wspominać dziś tych dwóch znakomitych apostołów Europy znaczy podjąć na nowo wysiłek ewangelizacji kontynentu, aby na historycznym przełomie tysiącleci mógł on zacerpnąć nowe żywotne soki ze swych chrześcijańskich korzeni, z pożytkiem dla wszystkich europejskich narodów, dla ich kultury i pokojowego współistnienia.

bl. Jan Paweł II, 15 lutego 1998r.

Św. Walenty biskup i męczennik z III w.

W średniowieczu kult św. Walentego znany był w całej Europie. Na terenie niemieckim Święty był wzywany jako orędownik podczas ciężkich chorób, zwłaszcza nerwowych i epilepsji. Na Zachodzie, zwłaszcza w Anglii i Stanach Zjednoczonych, czczono św. Walentego jako patrona zakochanych. W związku z tym dzień 14 lutego stał się okazją do obdarowywania się drobnymi upominkami.

Relikwie św. Walentego znajdują się w dwóch kościołach Lublina: Nawrócenia św. Pawła przy ul. Bernardyńskiej i św. Mikołaja na Czwartku.

„Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny”

Błogosławmy Pana za postęp, jaki dokonał się w naukach medycznych, zwłaszcza w ostatnich czasach [...]. Wszystko to jednak nie może nigdy przesłonić wyjątkowości każdego pacjenta, z jego godnością i jego słabości. Chory jest zawsze ważniejszy od jego choroby, dlatego w każdym podejściu terapeutycznym nie można pominąć wsłuchiwanie się w głos pacjenta, jego historię, lęki i obawy. Nawet wtedy, gdy nie można wyleczyć, zawsze można otoczyć opieką, zawsze można pocieszyć, zawsze można sprawić, by pacjent poczuł bliskość, która świadczy o zainteresowaniu osobą bardziej niż jej chorobą. Dlatego wyrażam życzenie, aby procesy formacyjne pracowników służby zdrowia uzdalniały ich do słuchania i nawiązywania relacji.

4. Miejsca opieki, domy miłosierdzia

Światowy Dzień Chorego jest również właściwą okazją, aby skupić naszą uwagę na miejscach opieki. W ciągu wieków miłosierdzie wobec chorych doprowadziło do otwarcia przez wspólnotę chrześcijańską niezliczonych „gospód dobrego Samarytanina”, gdzie przyjmowano i leczono chorych wszelkiego rodzaju, zwłaszcza tych, którzy nie mogli znaleźć odpowiedzi na swoje potrzeby zdrowotne z powodu ubóstwa, wykluczenia społecznego lub trudności w leczeniu niektórych chorób. Największą cenę w tych sytuacjach płać przede wszystkim dzieci, osoby starsze i najbardziej wrażliwe. Miłosierni jak Ojciec, liczni misjonarze, głosząc Ewangelię, budowali szpitale, przychodnie i ośrodki opieki. Są to cenne dzieła, dzięki którym chrześcijańska miłość nabierała kształtu, a miłość Chrystusa, o której świadczyli Jego uczniowie, stawała się bardziej wiarygodna. Myślę przede wszystkim o ludziach w najbiedniejszych częściach świata, gdzie czasami trzeba pokonywać duże odległości, aby znaleźć placówki medyczne, które pomimo ograniczonych środków oferują to, co jest dostępne. Przed nami jeszcze długa droga, a w niektórych krajach otrzymanie odpowiedniego leczenia pozostaje luksusem [...].

W tym kontekście chciałbym potwierdzić znaczenie katolickich instytucji opieki zdrowotnej: są one cennym skarbem, który należy chronić i wspierać; dzięki nim dzieje Kościoła wyróżniają się bliskością wobec najbiedniejszych chorych i w sytuacjach największego zapomnienia. Iluż założycieli rodzin zakonnych potrafiło wsłuchiwać się w wołanie braci i sióstr,

którzy nie mieli dostępu do opieki lub byli niewłaściwie leczeni, i robili wszystko, co w ich mocy, aby im służyć! Także dzisiaj, nawet w krajach najbardziej rozwiniętych, obecność katolickich placówek sanitarnych jest błogosławieństwem, ponieważ zawsze mogą zaoferować nie tylko opiekę nad ciałem ze wszystkimi niezbędnymi kompetencjami, ale także tę dobroczynną miłość, dzięki której chorzy i ich rodziny są w centrum uwagi. W czasie, kiedy panuje kultura odrzucania, a życie nie zawsze jest uznawane za godne przyjęcia i przeżywania, te struktury, jako domy miłosierdzia, mogą być przykładem ochrony i troski o każde istnienie, nawet najbardziej kruche, od jego początku aż po naturalny kres.

5. Miłosierdzie duszpasterskie: obecność i bliskość

W ciągu tych trzydziestu lat również duszpasterstwo służby zdrowia było coraz bardziej doceniane jako niezbędna posługa. Jeśli najgorszą dyskryminacją, jakiej doświadczają ubodzy – a chorzy są ubogimi w zdrowiu – jest brak duchowej uwagi, nie możemy nie zaoferować im bliskości Boga, Jego błogosławieństwa, Jego Słowa, sprawowania sakramentów, zaproponowania drogi duchowego wzrastania i dojrzewania w wierze. W związku z tym pragnę przypomnieć, że bliskość wobec chorych i ich duszpasterstwo nie jest zadaniem tylko niektórych duszpasterzy specjalnie przygotowanych; odwiedzanie chorych jest zaproszeniem skierowanym przez Chrystusa do wszystkich Jego uczniów. Ile osób chorych i starszych mieszka w domach i czeka na wizytę! Posługa pocieszenia jest zadaniem każdego ochrzczonego, który pamięta o słowach Jezusa: „Byłem chory, a odwiedziliście Mnie”.

Drodzy bracia i siostry, wstawiennictwu Maryi, Uzdrawienia Chorych, zawierzam wszystkich chorych i ich rodziny. Zjednoczeni z Chrystusem, który bierze na siebie ból świata, niech odnajdą sens, pocieszenie i ufność. Modłę się za wszystkich pracowników służby zdrowia, aby bogaci w miłosierdzie, potrafili ofiarować pacjentom, wraz z odpowiednią opieką, swoją braterską bliskość.

Z serca udzielam wszystkim Apostolskiego Błogosławieństwa.

Franciszek

WYDAWCA:

**Pobrygidkowski Ośrodek Kultury i Kościół Rektoralny
pw. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w Lublinie
20-004 Lublin, Narutowicza 6
<http://www.pobrygidkowski.pl>**